

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali so delavci, zaposleni s krajšim delovnim časom, v skladu z nacionalno zakonsko določbo obravnavani manj ugodno od primerljivih delavcev, zaposlenih s polnim delovnim časom, v smislu določbe 4, točka 1, Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom v Prilogi k Direktivi 97/81/ES⁽¹⁾, če ta zakonska določba dopušča, da je za dodatek delavcev, zaposlenih s krajšim, in delavcev, zaposlenih s polnim delovnim časom, postavljen enak pogoj, da morajo preseči enako število delovnih ur, in s tem omogoča, da se upošteva celotna plača, ne pa dodatek kot njen sestavni del?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je nacionalna zakonska določba, v skladu s katero je mogoče pravico do dodatka pogojevati s tem, da morajo tako delavci, zaposleni s krajšim delovnim časom, kot tudi tisti, zaposleni s polnim delovnim časom, preseči enako število delovnih ur, skladna z določbo 4, točka 1, in načelom *pro rata temporis* iz določbe 4, točka 2, Okvirnega sporazuma o delu s krajšim delovnim časom v Prilogi k Direktivi 97/81/ES, če je dodatek namenjen plačilu posebne delovne obremenitve?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 5, zvezek 3, str. 267).

Tožba, vložena 17. decembra 2020 – Evropska komisija/Portugalska republika

(Zadeva C-687/20)

(2021/C 62/22)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Noll-Ehlers, G. Braga da Cruz, agenta)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi

- Ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da ni izdelala kart hrupa glede petih glavnih cest, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi določb člena 7(2), prvi pododstavek, Direktive 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa⁽¹⁾;
- ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da ni pripravila akcijskih načrtov za aglomeraciji Amadora in Porto, akcijskih načrtov za 236 glavnih cest in akcijskih načrtov za 55 glavnih železniških prog, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi določb člena 8(2) navedene direktive;
- ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da Komisiji ni poslala informacij iz strateških kart hrupa glede petih glavnih cest, in s tem, da Komisiji ni poslala povzetkov akcijskih načrtov za aglomeraciji Porto in Amadora ter za 236 glavnih cest in 55 glavnih železniških prog, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi določb člena 10(2) v povezavi s Prilogo VI k navedeni direktivi.
- Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Portugalski organi bi morali v skladu z Direktivo 2002/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. junija 2002 o ocenjevanju in upravljanju okoljskega hrupa za namene tega postopka:

- 1) Na prvem mestu, na podlagi člena 7(2), drugi pododstavek, Direktive 2002/49 Komisijo do 31. decembra 2008 obvestiti o vseh aglomeracijah ter vseh glavnih cestah in glavnih železniških progah na njihovem ozemlju.

- 2) Na drugem mestu, na podlagi člena 7(2), prvi pododstavek, Direktive 2002/49 do 30. junija 2012 izdelati strateške karte hrupa za vse aglomeracije ter vse glavne ceste in glavne železniške proge, ki odražajo stanje v referenčnem letu 2011. Portugalski organi bi morali poleg tega Komisiji do 30. decembra 2012 poslati informacije o strateških kartah hrupa v skladu s členom 10(2) Direktive 2002/49 v povezavi s Prilogo VI k tej direktivi.
- 3) Na tretjem mestu, portugalski organi bi morali v skladu s členom 8(2) Direktive 2002/49 do 18. julija 2013 pripraviti tudi akcijske načrte za vse aglomeracije ter za vse glavne ceste in glavne železniške proge na njihovem ozemlju. Portugalski organi bi morali poleg tega Komisiji do 18. januarja 2014 poslati povzetke teh akcijskih načrtov v skladu s členom 10(2) Direktive 2002/49 v povezavi s Prilogo VI k tej direktivi.

Poudariti je treba, da zgoraj navedene obveznosti portugalskih organov tvorijo tri zaporedne faze, določene v direktivi, pri čemer druga in tretja faza temeljita na fazi, ki je pred njima.

(¹) UL 2002, L 189, str. 12.

Pritožba, ki so jo 18. decembra 2020 vložile Casino, Guichard-Perrachon in Achats Marchandises Casino zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti razširjeni senat) z dne 5. oktobra 2020 v zadevi T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon in AMC/Komisija

(Zadeva C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnice: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino (zastopniki: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic, G. Aubron, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

- Razveljaviti točko 2 izreka sodbe Splošnega sodišča z dne 5. oktobra 2020 v zadevi T-249/17;
- ugoditi predlogom pritožnic na prvi stopnji in s tem Sklep Evropske komisije C(2017) 1054 z dne 9. februarja 2017 razglasiti za ničen na podlagi členov 263 in 277 PDEU;
- Evropski komisiji naložiti plačilo stroškov postopka s to pritožbo in stroškov postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnice trdijo, da se z izpodbijano sodbo krši:

1. člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zahteva varstva pred samovoljnimi posegi javne oblasti v zasebno sfero osebe, člen 19 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 in člen 3 Uredbe Evropske komisije (ES) št. 773/2004, ker je Splošno sodišče razsodilo, (i) da te določbe Komisiji ne nalagajo, da zapiše ustne izjave dobaviteljev in (ii) da „povzetki“ teh razgovorov, ki so jih enostransko pripravile službe Komisije, pomenijo veljaven dokaz, da je ta imela na voljo indice, ki so utemeljevali sprejetje Sklepa Evropske komisije C(2017) 1054;